



เจียงจื่อเป่ย์ (酱子贝) เขียน
หมิงสีโสว ชื่อเก๋เหล่าก้าย แปล
kanapy ภาพ



I Can Do It

ใครไม่ไหว
ฉันลุยเอง!

我行 (电竞)
让我来

2





ร่วมพูดคุย เสนอแนะ

กับนิยายเอเวอร์วายได้ที่



everY



@everY_2015

คำนำ

จากที่ใครหลายคนต่างรู้จัก 'เจียนหวง' กันในสถานะสตรีมเมอร์ของชิงคังทีวี มาถึงตอนนี้บรรดาคุณพ่อของเด็กหนุ่มหัวฟ้าและผู้ที่ผ่านไปผ่านมาในแวดวง LoL ต่างพากันเรียกขานเขาว่ามีดเลนของ TTC กันซะแล้ว

ในที่แรกเจียนหวงไม่มั่นใจเลยว่าตนเองซึ่งชินกับการเล่นเกมแบบโซโล่มาตลอดนั้น จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับการต่อสู้แบบทีมจริงๆ ในฐานะผู้เล่นอาชีพได้หรือไม่ ทว่าสุดท้ายเมื่อความรัก (?) เอาชนะทุกสิ่งก็ทำให้เขาตัดสินใจเซ็นสัญญาและเข้าร่วมทีม TTC ในฐานะมิดเลนคนใหม่ แม้แรกๆ จะไม่คุ้นเคยอยู่บ้าง แต่ด้วยการช่วยเหลือและความเอาใจใส่จากใครบางคนในทีมก็ทำให้เจียนหวงสามารถปรับตัวที่ละนิด กลายมาเป็น TTC•Soft อย่างเช่นในตอนนี้

แต่แล้วเส้นทางนักแข่งอาชีพของเจียนหวงก็เริ่มไม่ได้เรียบง่ายอย่างที่คิด เพราะขึ้นชื่อว่าเป็นนักแข่งอาชีพแล้ว สิ่งที่มาตามติดๆ อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ย่อมเป็นสปอตไลท์ที่สาดส่องลงมาจางๆ ยิ่งเป็นทีมใหญ่ระดับแชมป์โลกอย่าง TTC ด้วยแล้ว นับได้ว่าความนิยมของนักแข่งในทีมสามารถเทียบเท่าคนในวงการบันเทิงระดับต้นๆ ได้เลยทีเดียว และการเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงนั้นในบางครั้งก็ต้องแลกมาด้วยประสบการณ์ที่ไม่ค่อยน่าจดจำอย่างเลี่ยงไม่ได้...เจียนหวงเองก็เช่นกัน

เจ้าใจตัวน้อยของเหล่าคุณพ่อจะสามารถก้าวผ่านบททดสอบเล็กๆ น้อยๆ ที่เรียงรายอยู่บนเส้นทางนักแข่งอาชีพได้หรือไม่ และระหว่างนี้จะมีเหตุการณ์อะไรหรือกับใครเกิดขึ้นบ้าง ร่วมติดตามและส่งเสียงเชียร์นักกีฬาที่คุณผู้อ่านชื่นชอบกันต่อไป 'I Can Do It ใครไม่ไหว ฉันลุยเอง!' เล่มสองที่ทุกคนกำลังถืออยู่ในมือตอนนี้กันนะคะ

ด้วยไมตรีจิต

สำนักพิมพ์เอเวอร์ไว

แนะนำตัวละคร

ชื่อ	ไอดี	ตำแหน่ง	สโมสร
เจียนหวง	Soft	มิดเลน	TTC
ลู่อ๋อหยวน, เทพลู่อ๋อ	Road	จังกี้ล • กัปตัน	TTC
เสี่ยวไป่, จวงอี้ไป่	Bye	ซัพพอร์ต	TTC
เจียงอวี่ซิง	Pine	แครี่	TTC
หยวนเซี่ยน	Qian	ท้อปเลน	TTC
ฟ่งติง	—	ผู้จัดการทีม	TTC
	เหอจื่อ	มิดเลน (ตัวสำรอง)	TTC
	Moon	จังกี้ล (ตัวสำรอง)	TTC
	คกง	มิดเลน	MFG
	ไต้ฟู่	แครี่	ไหยวอวี่ (YY)
ต้าหนิว, ฟั่นหนิว		มิดเลน	จันหนู่ (ZH)
ลั่วลั่ว		แครี่	จันหนู่ (ZH)
ฟี่ซิว	XIU	จังกี้ล	PUD
	Savior	มิดเลน	PUD

Introduction

AFK	ย่อมาจาก Away from Keyboard หมายถึงการปล่อยตัวละครทิ้งไว้ ไม่มีการเคลื่อนไหว
CC	ย่อมาจาก Crowd Control เป็นสกิลที่ทำให้ศัตรูติดสถานะควบคุมต่างๆ เช่น สตัน สโลว์ เยือกแข็ง ช่วยขัดจังหวะศัตรูและสร้างความได้เปรียบให้กับทีม
แกงค์ และเคาน์เตอร์แกงค์	
	การประสานงานกับสมาชิกคนอื่นในทีมเพื่อโจมตีฝั่งตรงข้าม ส่วนการเตรียมตัวเพื่อรับมือโจมตีกลับจะเรียกว่าเคาน์เตอร์แกงค์
คอมพ์	ย่อมาจากคอมโพสิชัน หมายถึงองค์ประกอบโดยรวมในทีม การจัดคอมพ์คือการเลือกแชมเปียนแต่ละตำแหน่งให้สอดคล้องตามแผนการเล่น ซึ่งแชมเปียนแต่ละประเภทก็จะมีแนวการเล่นที่แตกต่างกันออกไปทั้งลูกและรับ ดังนั้นควรจัดคอมพ์ในทีมให้สอดคล้องกัน
คอลล์เกม	การพูดคุยประสานงานกันในทีมเพื่อเป้าหมายที่ตรงกัน
แคมป์	การดักรอจอยมฝ่ายตรงข้าม คำนี้จะถูกใช้ในสถานการณ์ที่มีทีมหนึ่งเข้าไปดักรอทำร้ายอีกทีมหนึ่งโดยไม่ทันให้ตั้งตัว
ซัมมอนเนอร์ริฟต์	ชื่อเรียกของแผนที่เกม
ซัมมอนเนอร์สเพล	หรือเวทสนับสนุนขั้นพื้นฐาน เป็นสกิลเพิ่มความสามารถให้ผู้เล่นสามารถเลือกใช้ได้คนละสองสกิลก่อนเข้าเกม
โซโลคิล	การฆ่าแบบตัวต่อตัวโดยไม่พึ่งผู้เล่นอื่นในทีม
เดินโซน	การเดินเพื่อยึดพื้นที่และเปิดทัศนวิสัยในแผนที่ ทำให้เพื่อนร่วมทีมเล่นได้ง่ายขึ้น
ไคฟ์	การบุกเข้าไปสังหารคู่แข่งอย่างอุกอาจในป้อมปราการของฝ่ายตรงข้าม
ตัวบาง	แชมเปียนที่เลือดน้อย ต้องการการปกป้อง
ตัวหนา	แชมเปียนที่มีเลือดเยอะ สามารถใช้ตัวเองปกป้องคนในทีมได้
ตัวโยนเกม	ผู้เล่นที่มีพฤติกรรมจงใจให้ทีมของตนเองแพ้
เทรด	การยอมแลกบางสิ่งกับฝ่ายตรงข้าม ไม่ว่าจะเป็นเลือด ชีวิต ป้อม หรือว่าไอเทม ส่วนการเทรดเลือด หมายถึงการแลกแอดเมจกันระหว่างสองฝ่ายเพื่อไม่ให้โดนแอดเมจอยู่ฝ่ายเดียวจนเสียเปรียบ
บารอน	มอนสเตอร์ลักษณะคล้ายขนาดยักษ์ที่ตั้งอยู่ฝั่งโดมฝั่งหนึ่งของแม่น้ำ ทีมที่สังหารบารอนสำเร็จจะได้รับค่าประสบการณ์ ทอง และบัฟเพิ่มสถานะ นับเป็นบัฟสำคัญที่มีผลต่อการจบเกม ทำให้มีโอกาสในการชนะง่ายยิ่งขึ้น

บลูบัพ และเรดบัพ	บลูบัพ เป็นสถานะเสริมหลังสังหารมอนสเตอร์ในป่าได้ ช่วยในการฟื้นฟูmana (พลังเวท) และลดकुลดาวนัสกิล สามารถอยู่ได้ 90 วินาที เรดบัพ เป็นสถานะเสริมหลังจากสังหารมอนสเตอร์โดยจะเพิ่มค่าแดเมจและลดความเร็วในการเคลื่อนที่ของเป้าหมาย สามารถอยู่ได้ 70 วินาที
เบิร์สต์แดเมจ	การสร้างความเสียหายรุนแรงในเวลาอันสั้น
แบนแอนด์ฟีก	ก่อนเริ่มเกมจะมีช่วงที่ผู้เล่นสามารถเลือกที่จะแบนหรือไม่แบนแซมเปียนตัวใดตัวหนึ่ง ทำให้อีกฝ่ายไม่สามารถเลือกใช้แซมเปียนตัวที่ถูกแบนได้ จากนั้นผู้เล่นจะต้องกดเลือกแซมเปียนของตัวเอง
ปู หรือริพต์ เฮราลด์	มอนสเตอร์ที่มีทักษะการทำลายป้อมศัตรูสูงมาก เมื่อฆ่าได้จะได้รับบัพที่สามารถเรียกริพต์ เฮราลด์ออกมาช่วยโจมตีได้
แฟลช	เวทสนับสนุนขั้นพื้นฐาน ใช้ในการวาร์ป เคลื่อนที่ไปยังตำแหน่งที่กำหนดได้ในชั่วพริบตา
เฟิร์สต์บลัด	การตายเป็นตัวแรกของเกม ทำให้ผู้ลงมือสังหารได้โกลด์สูงกว่าปกติ
มาโคร	การเล่นอย่างเป็นระบบตามสถานการณ์ที่เหมาะสม
มินเนี่ยน หรือครีป	ลูกสมุนในเกม โดยผู้เล่นสามารถจัดการกับมินเนี่ยนเหล่านี้เพื่อเก็บค่าประสบการณ์และโกลด์เพื่อใช้ใน-game ได้
เมต้า	ย่อมาจาก Most Effective Tactics Available หมายถึงเทคนิคที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดที่สามารถทำได้ ณ ขณะนั้น เนื่องจากตัวเกมมีการปรับเปลี่ยนสมดุลตลอดเวลา ทำให้แนวทางการเล่นเปลี่ยนไปเรื่อยๆ เมต้าก็เช่นกัน แซมเปียนในเกมจะถูกปรับความสามารถไปตามแพตช์
รูน	เป็นตราสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ช่วยเพิ่มความสามารถให้กับแซมเปียน การเลือกรูนที่เข้ากับแซมเปียนและแนวทางการเล่นของผู้เล่นจะช่วยสร้างความได้เปรียบแก่ทีมอย่างมาก
ลาสต์	มาจากคำว่า Last Hit/Last Shot หมายถึงการโจมตีมอนสเตอร์หรือแซมเปียนในจังหวะสุดท้ายพอดีพอดี ทำให้คนที่จัดการได้โกลด์และแต้ม
วอร์ด	ไอเทมที่ช่วยในการเปิดมุมมองแผนที่ให้เห็นบริเวณอื่นๆ แม้ผู้เล่นจะไม่ได้อยู่ตรงจุดนั้น ส่วนการเกาะวอร์ด เป็นสกิลที่ทำให้สามารถพุ่งไปยังจุดที่ปักวอร์ดเอาไว้ได้
สกิลเพลย์	ทักษะการเล่นส่วนบุคคล
สตัน	เป็นสถานะที่ทำให้อีกฝ่ายหยุดการเคลื่อนไหว ไม่สามารถใช้สกิลหรือไอเทมใดๆ ได้ในระยะเวลาที่ติดสถานะ

สามหมาป่า	มอนสเตอร์ป่าที่มีรูปร่างเป็นหมาป่า มีทั้งหมด 3 ตัว แบ่งเป็นหมาป่าสองหัว ตัวใหญ่ 1 ตัว หมาป่าหัวเดียว 2 ตัว
หกไก่	เป็นมอนสเตอร์ป่ารูปร่างเหมือนไก่ มีทั้งหมด 6 ตัว แบ่งเป็นตัวใหญ่ 1 ตัว ตัวเล็ก 5 ตัว
อินเวด หรือเวด	การบุกป่าของอีกฝ่ายเพื่อแย่งชิงทรัพยากร ไม่ว่าจะเป็นมอนสเตอร์หรือบัฟ ทำให้ป่าของอีกฝ่ายเสียเปรียบทั้งเรื่องของเลเวล โกลด์ ไอเทม และการเล่นเกม
อัลติเมต หรืออัลติ	สกิลที่มีพลังทำลายล้างสูงสุดของตัวละคร หรือมีผลต่อทีมมากที่สุด
เอส และการเก็บเอส	การฆ่าศัตรูหมดทั้งทีม ดังนั้นเมื่อถูกเก็บเอส จึงหมายถึงการถูกฝ่ายกทีม
เอาต์เพลย์	การเล่นที่เหนือกว่าโดยการชิงจังหวะเพียงเสี้ยววินาที หรือทำสิ่งที่เหนือ
	ความคาดหมายของศัตรูและชิงความได้เปรียบมาได้

นิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องที่แตกต่างกันจากจินตนาการของผู้เขียน
ไม่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์จริงใดๆ

41

บ่ายวันต่อมา เจียนหรงเพิ่งตื่นก็ได้รับข้อความจากพี่ติงบอกให้เขาไปหา

พี่ติงจ้องมองใบหน้าของเขาครู่หนึ่ง "เมื่อคืนนายไปเป็นโจรมาเหรอ"

เจียนหรงผิวขาว รอยคล้ำใต้ตาจึงเด่นชัดเป็นพิเศษ

เมื่อนึกถึงท่าทางที่ตนถือโทรศัพท์เอาไว้และจมอยู่กับตัวเองจนถึงกลางดึก เจียนหรงก็ขี้ตาพลางพูดว่า "ฝันร้ายเลยนอนไม่ค่อยหลับนะครับ พี่วางใจเถอะ มันไม่เป็นอุปสรรคต่อการฝึกซ้อมของผมหรอก"

"อย่าอาศัยว่าอายุน้อยแล้วจะทำลายสุขภาพตัวเองได้นะ ให้เวลานอนกับพวกนายอย่างเต็มที่ ไม่ได้ให้อดหลับอดนอน" พี่ติงพูดสองประโยค ในที่สุดก็เข้าสู่หัวข้อหลัก "หลังจากกลับมาจากตรุษจีนก็ใกล้ถึงวันเกิดนายแล้ว อายุครบสิบแปดปีนับเป็นวันเกิดครั้งใหญ่ นายอยากได้อะไรมั๊ย"

"ไม่มีครับ" เจียนหรงพูด "ฉันผมกลับไปสตรีมได้แล้วสิ?"

คิดไม่ถึงว่าเจียนหรงจะพูดถึงเงื่อนไขข้อนี้ขึ้นมาเอง พี่ติงจึงตกตะลึงเล็กน้อย

เขาคิดว่าเด็กน้อยจะติดเล่นขอปาร์ตีวันเกิดอะไรซะอีก

"อืม ฉันก็อยากพูดเรื่องกลับไปสตรีมกับนายสักหน่อยเหมือนกัน" พี่ติงกระแอม "ฉันดูมาแล้ว วันนั้นเป็นวันเสาร์ ถ้าจะสตรีมต้องเป็นตอนกลางคืน กลางวันต้องฝึกซ้อม คงไม่มีเวลาฉลองวันเกิดให้นาย..."

"ไม่ต้องฉลองครับ" เจียนหรงพูดเสียงเฉยชา "ผมไม่ฉลองวันเกิด"

พีตึงเลิกคิ้วด้วยความรู้สึกผิดคาด "โอเค แต่วันที่สตรீมก็ต้องจัดกิจกรรมบ้าง ถึงยังไ้ก็เป็นกรกลับมาสตรீมไม่ใช่หรอ ต้องคีนกำไรคนดูน้อย นายอยากได้อะไรมัยละ พวกเราจะเตรียมกิจกรรมไว้ให้หลายๆ อย่าง นายสามารถเลือกได้เลย"

จะคีนกำไรอะไรได้ เขาเป็นสตรீมเมอร์เกม อย่างมากก็แค่แบกคนดูตอนเล่นเกมด้วยกัน หรือสุมคนมาเล่นโหมด 5v5

เจียนหรงไม่ได้มองแผนงานที่พีตึงหยิบออกมา สายหน้าพูดว่า "พวกพีตัดสินใจเถอะครับ"

"งั้นก็เอาตามนี้มัย หนึ่งวันก่อนกลับไปสตรீมพวกเราเปิดโหวต ให้คนดูตัดสินใจเนื้อหาการคีนกำไร?" พีตึงเอ่ย

เจียนหรงพยักหน้า "ได้ครับ"

พูดกันต่ออีกสิบนาทีที่บทสนทนาจึงสิ้นสุดลง

เจียนหรงเพิ่งดึงประตูห้องประชุมออกก็ได้ยินพีตึงถอนหายใจ พูดเสียงเอื่อย "เจียนหรง นายถึงห้องฝึกซ้อมแล้วช่วยเรียกเสี่ยวลู่มาหน่อยนะ ฉันมีเรื่องจะคุยกับเขา"

พีเท้าเจียนหรงหยุดชะงัก หลุดปากพูดว่า "พีเรียกเองไม่ได้หรอครับ"

พีตึง "...?"

"..." นิ่งเงียบหลายวินาที เจียนหรงก็พูดอย่างสิ้นกระซับว่า "รู้แล้วครับ"

ยิ่งใกล้ถึงห้องฝึกซ้อม พีเท้าของเจียนหรงก็ยิ่งช้าลง

เขาสูดลมหายใจเข้าลึก บอกตัวเองว่าไม่ต้องกลัว

นักแข่งอีสปอร์ตฝึกซ้อมทุกวัน จะเอาเรี่ยวแรงและความกล้าจากไหนมาใช้แก็กเคานต์หลักไ้เถอะ

ความคิดนี้เพิ่งผุดขึ้นมา เจียนหรงก็นึกถึงเสี่ยวไปทีหนึ่งอยู่ข้างตนเอง ใช้แก็กเคานต์หลักมีปฏิสัมพันธ์กับแฟนคลับอย่างสนิทสนมทุกวัน

และเมื่อคราวที่แล้วลู่ป้อหยวนก็ตอบกลับแฟนคลับโง่เง่าคนนั้นที่ได้เว่ยป้อของเขา...

ไม่ๆ

ต่อให้ลู่อือหยวนเล่นเว่ยป้อ แต่เจ้าตัวถูกแท้ก็วันละเป็นร้อยเป็นพัน จะมองเห็นคอมเมนต์โง่เง่านั้นได้อย่างไร

เจียนหรงปลอบใจตัวเองตลอดทางจนรู้สึกวางใจขึ้นมาบ้างแล้ว แต่ขณะ เขามองผ่านกระจกเข้าไปเห็นลู่อือหยวนที่นั่งก้มหน้าเล่นมือถืออยู่หน้าโต๊ะ คอมพิวเตอร์ ปฏิกริยาแรกก็คือเลี้ยวกลับห้องเก็บสัมภาระ

เจียนหรงถอยหลังหนึ่งก้าว เอาหน้าผากย่นผ่นึงครุ่นคิด ถ้าเกิด...ถ้าเกิด ลู่อือหยวนเห็นจริงๆ เขาควรจะพูดว่าอะไร

ผมไม่ใช่เกย์

ผมขอโทษแทนคนดูอกตัญญูกลุ่มนั้นของผม

ผมเข้าทีมมาเพราะอยากเล่นอาชีพด้วยใจจริง ไม่ได้อยากจีบคุณ

ผมไม่ได้กำลังแอบรักคุณข้างเดียว

"เสียหวัง?"

เจียนหรงลังเลอยู่นอกประตู ในที่สุดในห้องก็มีคนทนดูต่อไปไม่ได้ ประตู ห้องฝึกซ้อมเปิดแง้มเอาไว้ สุ่มเสียงสงสัยของหยวนเซียนจึงถ่ายทอดออกมา "ทำอะไรของนาย หมุนอยู่ตรงนั้นอยู่ครึ่งค่อนวันแล้ว...กินอาหารเข้าเยอะไป ก็เลยเดินย่อยเหวอ"

ขณะที่เจียนหรงหันหน้าก็คืนสู่สีหน้าในยามปกติแล้ว เขาผลักประตูเข้าไป "อืม"

เจียนหรงเดินไปด้านหลังลู่อือหยวนอย่างเชื่องช้า ปกติเขาไม่รู้สึกสนใจ เรื่องส่วนตัวของคนอื่น แต่ตอนนี้เขาแทบอยากเอาลูกตาของตัวเองแปะไว้บน มือถือลู่อือหยวน เพราะอยากรู้ว่าอีกฝ่ายกำลังดูอะไรอยู่กันแน่

ลู่อือหยวนใส่หูฟังอยู่ หน้าจอมือถือกำลังรีเพลย์วิดีโอการแข่งขันของ ทีมไหนก็ไม่รู้สองทีม

เมื่อมองเห็นภาพหน้าจอได้ชัด ลมหายใจที่ค้างอยู่ของเจียนหรงยังไม่ทัน ระบายหมด ลู่อือหยวนก็เงยหน้าขึ้นแล้ว

ขณะที่ลู่อือหยวนเพ่งตึ่บนอนตามักจะกลายเป็นชั้นเดียว ดูแล้วเย็นชา

กว่าปกติ "มีอะไรหรือเปล่า"

เจียนหรงแม้ริมฝีปาก "พี่ตึงให้คุณไปหา"

ลูป้อหยวนส่งเสียงอึม เพ็งลือกมือถือ เสียวไปที่กำลังเล่นเกมก็พลันถามว่า "พี่ชาย วันนี้พี่ดูเว่ยป้อหรือยัง"

เจียนหรงแผ่นหลังชาวบ แนวนิ่งอยู่ที่เดิมด้วยอาการแข็งทื่อไปแล้ว

ลูป้อหยวนยัดหูฟังใส่กล่องเสียบปากกาส่งๆ "ยัง"

"แฟลชแล้วอัลติเมตไนไฟต์สุดท้ายเมื่อคืนของผมนั้นช่องคั่นหายอดนิยามแล้ว! ฮ่าๆๆ!" เสียวไปหัวเราะจนหัวโยก

Pine พุดเรียบๆ "พี่ตึงคงเป็นคนซื่อ"

เสียวไปล่ำลัก "ซื่อแล้วยัง! นั่นก็เป็นเพราะการเล่นที่ยอดเยี่ยมของจนถึงซื่อได้! ขึ้นช่องคั่นหายอดนิยามได้ก็เป็นเพราะฉันสุดยอด!"

เจียนหรงสงสัยว่าจวนจี้ไปคือผู้ที่สวรค์ส่งมาทำลายสภาพจิตใจเขาโดยเฉพาะ

เขาเล่นแมตซ์เลื่อนชั้นแรงก็โดมอนด์หนึ่งก็ไม่เคยออกสั้นขวัญแขวนแบบนี้มาก่อน

เบื้องหน้าถ่ายทอดเสียงชาเก้าอี้ลากพื้นมา

ลูป้อหยวนลุกขึ้น อยู่ห่างกับเจียนหรงเพียงระยะครึ่งตัวคน บนร่างเจียนหรงยังมีกลิ่นครีมอาบน้ำที่หมกอยู่ในผ้าห่มทั้งคืน คางเปียกน้ำเล็กน้อย คงเป็นเพราะหลังกินอาหารเช้าเสร็จก็บ้วนปากแล้วไม่ได้เช็ดให้แห้ง

เจียนหรงได้สติกลับมาจึงรีบถอยหลังหลีกเลี่ยงให้เขาทันที

ลูป้อหยวนเดินออกไปสองก้าวก็หันหน้ามา "โพสต์เมื่อคืนในเว่ย..."

เจียนหรงหลุดปากออกมา "ผมไม่ใช่เกย์"

ห้องฝึกซ้อมเงียบลงทันที Pine กับเสียวไปกำลังสู้ถึงช่วงสำคัญของทีมไฟต์แต่เป็นเพราะเสียจังหวะการเล่นจึงถูกฝ่ายตรงข้ามคว้าโอกาสเคาน์เตอร์คิลได้สำเร็จ

ลูป้อหยวนเลิกคิ้วเล็กน้อย ชะงักเนิ่นนานแล้วจึงพูดต่อ "ผ้าพันคอเมื่อคืนให้พี่ตึงส่งกลับไป"

"... เจียนหรงนั่งอึ้งสองวินาที "ผ้าพันคอ?"*

"ก็ใช่นะสิ" ลู่อ๋อหยวนพูดด้วยความตลก เห็นเขาไม่เอ่ยคำใดจึงพูดต่อ "อย่ารีบของขวัญประเภทนี้จะดีที่สุด แต่แน่นอนว่าถ้านายชอบก็เก็บไว้ได้"

เมื่อหวนนึกถึงคำพูดที่ตนเองกล่าวเมื่อกี้ เจียนหรงก็ขมความรู้สึกอยากแทรกแผ่นดินหนีเอาไว้ว ทำหน้านิ่งพูดว่า "ไม่ ผมไม่ชอบ...เดี๋ยวผมจะให้พี่ติ่งส่งคืนไป"

หลังลู่อ๋อหยวนจากไป เจียนหรงนั่งที่ตำแหน่งของตัวเอง กดปุ่มเปิดคอมพิวเตอร์เจี๋ยบๆ

เสี่ยวไปเซียบเข้ามา กระแอมให้คอโล่ง "เจียนหรง ที่แท้นายเป็นคนตรงขนาดนี้เลยหรอ จั๊นเมื่อคืนจันล้อเล่นเกินไปหรือเปล่า"

"...จันเป็นคนตรงมาตลอด" เจียนหรงพูดอย่างหมดอาลัยตายอยาก "ไม่เกินไป จันไม่สนใจ"

เสี่ยวไปส่งเสียงอื้อ "จันก็ได้ เมื่อคืนจันเห็นนายทำท่าเหมือนอยากบีบคอจันให้ตาย"

นายยังมีสติตระหนักรู้ประเภทนี้ด้วย?

เจียนหรงเปิดเกม ไม่ได้พูดอะไรทั้งสิ้น

ผ่านไปไม่กี่วินาที เสี่ยวไปก็เซียบมาอีก "จันนายคงไม่ดูถูกจันกับ Pine หรือกัใช่มั้ย"

เจียนหรง "...?"

เสี่ยวไป "นายวางใจได้ จันสองคนแค่ขายภาพลักษณะความวาย ความสัมพันธ์แท้จริงเหมือนนายกับพี่ชายจัน เป็นความรู้สึกของมิตรภาพเป็นสังคมของเพื่อนร่วมทีมที่บริสุทธิ์...Pine นายไปเล่นกลางทำไมไม่เรียกจันไปด้วยซะ!"

Pine ไม่แม้แต่จะหันหน้า "นายเสียงดังเกินไป"

เจียนหรงคร้านที่จะสนใจอีกฝ่าย หันไปเปิดโหมดคัสตอมเจี๋ยบๆ และเลือกหยิบ Azir ที่เมื่อคืนลู่อ๋อหยวนบอกให้เขาฝึกมากๆ

* คำว่าผ้าพันคอในภาษาจีนคือเหวยจิน (围巾) ซึ่งมีเสียงคล้ายกับคำว่าเว่ยป้อ จึงทำให้เจียนหรงเข้าใจผิด

ระหว่างทางไปห้องประชุม ลูป้อหยวนถือมือถือกำลังกดปิดแอปพลิเคชัน
ที่เปิดค้างเอาไว้

แอปพลิเคชันอันสุดท้ายคือเวบบ์ หน้าจอหยุดอยู่ในช่องคอมเมนต์ของ
โพสต์หนึ่ง ด้านบนเขียนว่า...

[พวกนายรอเดี๋ยว จันถาม @TTC•Road ดูน้อย]

[ทำไมต้อง @TTC•Road ด้วยละ บอกแล้วว่าอย่า @TTC•Road
@TTC•Road ยุ่งขนาดนั้นจะมีเวลาว่างที่ไหนมาดูเวบบ์?]

[ฉันไปเป็นสายลับในกลุ่มแฟนคลับหญิงของ @TTC•Road มาหลายนาทีย
ที่แท้ @TTC•Road เองก็ไม่เคยมีความรัก]

[@TTC•Soft ใจโง่อยู่ไหม ออกมาสารภาพสิ]

จากนั้นก็ปิดแอปพลิเคชัน ลูป้อหยวนโยนมือถือเข้ากระบะเป่าแล้วเปิดประตู
ห้องประชุม

พี่ติงเลิกคิ้วเมื่อเห็นเขา "นายยิ้มอะไร"

ลูป้อหยวนลากเก้าอี้ตัวหนึ่งออกมาส่งๆ แล้วนั่งลง "เปล่าครับ เรียกผม
มามีธุระอะไร"

พี่ติงเล่าเรื่องที่เจียนหงจะกลับไปสตรีมในวันเกิดให้เขาฟัง สุดท้ายพูดว่า
"ถึงก่อนหน้านี้อาเองก็พอมีความนิยม แต่ฉันรู้สึกว่ายังต้องมีลูกเล่นน้อย
อยากจัดให้คืนนี้นั้นนายสองคนสตรีมเล่นดูโ้"

"ผมไม่สตรีม" ลูป้อหยวนเอ่ย

เมื่อได้ยินคำปฏิเสธ พี่ติงรู้สึกผิดคาดอยู่บ้าง ตกตะลึงสองวินาทีถึงพูดว่า
"ก็ได้อ..."

"เขาสตรีมคนเดียวก็พอแล้ว ถ้าผมสตรีมจะแย่งกระแส" ลูป้อหยวนกล่าว
"ส่วนเล่นดูโ้ผมเล่นได้"

พี่ติงพยักหน้าและกากบาทบนสมุดบันทึก จากนั้นก็บอกว่า "ฉันพบว่า
นายดีกับเจียนหงมาก"

ลู่อื่อหยวนถามกลับ "ผมไม่ดีกับพี่?"

"นั่นเทียบกันได้หรือ พวกเรารู้จักกันมาหลายปีแล้ว" พี่ตึงหยุดชะงัก "แต่ถ้าดูตอนที่เพิ่งรู้จักกัน Soft ได้รับการปฏิบัติจากนายเหมือนลูกชายแท้ๆ จำได้ว่าตอนที่นายเพิ่งรู้จักกับพวกเสี่ยวไป๋ อย่าว่าแต่ดูโอ้เลย ต่อให้นั่งด้วยกัน นายก็ไม่เต็มใจจะพูดด้วย"

พี่ตึงครุ่นคิดชั่วครู่ "หรือเป็นความชอบตั้งแต่แรกพบ? นายเห็นเขาแวบแรก ในสตรีมก็รู้สึกถูกใจเป็นพิเศษ?"

"การเล่นถูกใจ" ลู่อื่อหยวนดูนาฬิกา "ยังมีธุระอีกมั๊ยครับ ถ้าไม่มี จะกลับไปแล้ว"

"ไม่มีแล้ว อ้อ ยังมีเรื่องหนึ่ง" พี่ตึงลังเลครู่หนึ่งจึงพูดว่า "เมื่อกี้เจียนหวง บอกกับฉันว่าตรุษจีนเขาจะอยู่ที่แคมป์"

ลู่อื่อหยวนเลิกคิ้ว "ห้ามอยู่?"

"ได้ละมันได้ปีที่แล้วเหอจื่อก็อยู่ฉลองปีใหม่ที่แคมป์ไม่ใช่หรือ" พี่ตึงเอ่ย "แต่ฉันเห็นเขาอายุน้อย แคมป์บ้านก็อยู่ที่นี่เลย iley ปากมากถามเขา หนึ่งประโยคว่า...ทำไมไม่กลับไปพบหน้าครอบครัว"

เมื่อสังเกตเห็นว่าพี่ตึงมีสีหน้าผิดปกติ ลู่อื่อหยวนก็เหลือบตารอเขาพูด

"เขาบอกว่าเขาไม่มีครอบครัว" พี่ตึงกล่าวคำพูดประโยคนี้นจบแล้วยกมือ ตบหน้าผากตัวเองทีหนึ่ง "ฉันเองก็ด้วย ฉันว่างจนถามมากขนาดนี้ทำไมนะ... นายว่าสถานการณ์อย่างเขา เป็นเพราะทะเลาะกับคนในครอบครัวเลยหนีออกจากบ้าน หรือว่า...ไม่มีใครแล้วจริงๆ"

ลู่อื่อหยวนนิ่งเงียบเนิ่นนาน "ไม่รู้ครับ"

เขาพนมมือถึงสีหน้าตอนเจียนหวงมาหาตนเองเมื่อกี้...ไม่มีอะไรแตกต่าง จากปกติ

ลู่อื่อหยวนสีหน้าไม่เปลี่ยนแปลง ขณะเพิ่งเข้าประตูมารอยยิ้มในดวงตา สลายไปหมดแล้ว ครู่หนึ่งเขาถึงถามว่า "ตอนที่พี่รับคนเข้าทีมไม่ได้ถามสถานะ ครอบครัวให้ชัดเจนหรือ"

"เคยให้กรอกแบบฟอร์ม แต่เมื่อกี้ฉันถามเขา เขาบอกว่าเขากรอกมั่ว!"

พูดถึงตรงนี้พี่ติงก็โกรธแล้ว "ฉันจะไปคิดได้ไง...นี่คือครั้งแรกที่เจอคนกล้ากรอกแบบฟอร์มเท็จ ยังดีที่แบบฟอร์มนี้ฉันเซฟเอาไว้ภายใน ไม่ต้องส่งมอบให้สมาพันธ์"

ฉันพลาดเองล่ะ แล้วช่วงนี้ฉันยังรู้เรื่องหนึ่งมา...ความจริงหลายปีก่อนเขาเคยส่งแบบฟอร์มสมัครเป็นเด็กใหม่ให้ทีมเรา ใครจะไปรู้ว่าวันทดสอบเขากลับเบี้ยวนัดพวกเราไปเป็นสตรีมเมอร์ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบจำเขาได้ หลายวันก่อนเลยบอกให้ฉันฟังตอนที่เจอกัน"

เมื่อเห็นลู่ออยวนไม่พูด พี่ติงก็ถามด้วยความลังเล "นายว่าฉันต้องให้นักจิตวิทยาในทีมคุยกับเขาหน่อยมั้ย"

ลู่ออยวนได้สติกลับมา ครู่หนึ่งก็ส่ายหน้า "ยังไม่ต้องครับ"

เมื่อกลับถึงห้องฝึกซ้อม เจียนหรงใส่หูฟังไม่รู้กำลังพูดคุยกับใครอยู่

ลู่ออยวนกวาดตามองหน้าจอ ในช่องแชตเขียนว่า 'สื่อหลิว'

"ดูอะไร? ตอนนี้หเรอ...ไม่ใช่ 'ไม่ได้รังเกียจนาย' เจียนหรงหันหน้าไปดูเมื่อสังเกตเห็นว่าข้างกายตนเองมีคนมา เขาดีงหูฟังลงแล้วถามทันที "กับต้นดูไ้ม้ย ผมจะฝึก Aziz"

ลู่ออยวนหลบตาเอาไว้ สบตากับเขาสองวินาที "วันนี้ไม่เล่น นายฝึกเองเลย"

เจียนหรงส่งเสียงอ้อ อยากถามไปตามสัญญาขตญาณว่าจับมืออีกแล้วหเรอ แต่ลู่ออยวนก็เดินไปยังโต๊ะคอมพิวเตอร์ของตัวเองแล้ว

ลู่ออยวนไม่ได้แตะคอมพิวเตอร์ หลังเขานั่งลงก็เสียบหูฟังอีกครั้ง เปิดแอปพลิเคชันวิดีโอแอปฯ หนึ่งบนหน้าจอมีมือถือ

แม้ซึ่งคงที่ว่าจะมีกิจการใหญ่โต แต่ก็คงไม่เก็บรีเพลย์สตรีมของสตรีมเมอร์เอาไว้ทุกครั้ง จึงได้แต่ไปเสียงโซคที่แพลตฟอร์มวิดีโอ

ลู่ออยวนค้นหาคำว่า 'สตรีมของ Soft' เริ่มค้นหาดังแต่ตอนแรกสุดผ่านไปเนิ่นนานจึงพบวิดีโอเมื่อสองปีก่อน

เขาปรับเสียงดังแล้วเปิดดู

เจ็ญหรงในตอมนั้นยังไม่ถูกไล่ไปบ่ลือกความสวยความงาม ผมยังเป็น
สีด้า ใบหน้าอ่อนเยาว์กว่าตอมนี๊ ดูแล้วเป็นหนุ่มน้อยที่ปากไม่สิ้นกลืนน้ำนม
ความแตกต่างจากคนอื่น ๆ เพียงอย่างเดียวคือเขาหน้าตาน่ารักกว่าคนรุ่นเดียวกัน
มาก

ไม่วู้เขาเพิ่งผ่านเรื่องอะไรมา ขอบตาถึงได้แดงอยู่บ้าง ขณะเล่นเกม
ยังเม้มริมฝีปากแน่น

สตรีมของเจ็ญหรงในตอมนั้นยังไม่วู้คนดู ลู่บ่อหยวนดูวิดีโอหลายนาที่
ก็มีซับกระสุนปรากฏขึ้นมาในที่สุด...ลั่นมาจากคนเดียวกัน

[เด็กน้อยร้องไห้ทำไม่หเรอ บอกให้อ้าฟ้งหน้อยชิ อ้าจะได่บ่ลอบใจเธอ]
[หรือว่าบ้านนายอยู่ไหน อยากกินอะไร อ้าจะพาเธอไป แอด QQ คุยกัน
หน้อยใหม่]

[อ้าวสิ่กีว่านายเล่นได่ดีมาก ลำคอของนายก็สวยมากเลยละ]

เจ็ญหรงที่อายุสิบห้าปีมอเห็นซับกระสุนนี้แล้ว เขาขมวดคิ้วขึ้น
ดูเหมือนไม่วู้เข้าใจว่าไอ่โรคจิตคนนี้กำลังพูดอะไรอยู่

ขณะ 'คุณอ้า' คนนี้ส่งซับกระสุนก่อว่นข้อความที่ตีมา เจ็ญหรงน้อย
ยกแขนปาดน้ำตาของตัวเอง

"...คุณพูดจ่าน่าเกลียดเกินไปแล้ว" เขาพูดเจ้อเสียงขึ้นจุมุกเพราะเพิ่ง
ร้องไห้ และเป็นเพราะยังอยู่ในวัยเสียงเปลี่ยน เสียงจึงเล็กกว่าตอมนี๊เล็กน้อย
พูดจบยังจุมุก "ไ่หวัไป"

ลั่นคำพูดเจ็ญหรงน้อยยับนิ้วมือ หาไอ่ดีของไอ่โรคจิตคนนี้จากในบรรดา
คนดูสามสิบคนที่เขามืออยู่จนพบ จากนั้นเตะคนออกไป

ลู่บ่อหยวนหัวเราะเสียงแหบ

ครู่หนึ่งเขาลากแถบเวลาบนวิดีโอย้อนกลับไปครั้งนาที่ มอญดูท่าทาง
เซ็ดน้ำตาจุมุกด้วยสีหน้าด้ามืดของเจ็ญหรงอีกรอบหนึ่ง

42

เมื่อใกล้ถึงช่วงหยุดพัก การแข่งฝึกซ้อมก็กระชั้นขึ้นเรื่อยๆ แต่บรรยากาศในแคมป์กลับผ่อนคลายอย่างผิดปกติ

หนึ่งวันก่อนหยุดพัก ทุกคนเพิ่งแข่งฝึกซ้อมกับ WZWZ จบ พอออกจากประตูก็ได้กลิ่นหม้อไฟเข้มข้น

"ฉันซ้อมแข่งจนมันหัวไปแล้วเหวอ ทำไมได้กลิ่นของความสดชื่นเลยล่ะ" ลอยมา" เสียวไปสุดจมูกถาม

พี่ติงเขกหัวของเขาเบาๆ "ฉันให้คุณบ๊าทำหม้อไฟ หลายวันมานี้ทุกคนคงเหนื่อยแล้ว กินหม้อไฟผ่อนคลายสักหน่อย พวกนายขึ้นเครื่องบินพรุ่งนี้เช้า ค่ะนี่ไม่ฝึกซ้อมแล้ว"

เนื้อสัตว์และผักถูกจัดวางไว้บนโต๊ะ กลิ่นของหม้อไฟอบอวลทั่วแคมป์ สมาชิกของทีมที่สองก็ไปวันพรุ่งนี้เช่นกัน พี่ติงเลยถือโอกาสส่งวีแชตเรียกทุกคนมากินด้วยกัน เขายังตั้งโต๊ะพับขนาดใหญ่ไว้ด้านข้างอีกหนึ่งตัวให้คนอื่นนั่งอยู่ตรงนั้น

ถึงแม้พักอยู่ใกล้ๆ กันแต่เจียนทรงก็ไม่เคยเห็นคนของทีมสองเลย เวลากินข้าวเขาพูดน้อยมาแต่ไหนแต่ไร ตอนนั้นคนอื่นพูดคุยกันอย่างคึกคัก เขาก็ถือโอกาสหุบปากกินอาหาร

"พวกนายเล่น LDL เป็นไงบ้าง" หยวนเขียนเพิ่มระดับเสียง ถามคนที่โต๊ะข้างๆ

แม้พวกเขาจะเป็นสมาชิกทีมที่สองของ TTC แต่พูดกันอย่างเข้มงวดหน่อยก็นับเป็นทีมชุดเล็กทีมหนึ่ง ชื่อเต็มคือ TTC-K ปัจจุบันกำลังเล่นในลีกการพัฒนาของเกมลีกออฟไลน์เ็นด์ ทีมที่เข้าสู่รอบชิงชนะเลิศและคว้าแชมป์ในลีกการพัฒนาก็สามารถยื่นหนังสือเข้าสู่ LPL ได้

แต่โดยปกติเด็กฝึกฝีมือยอดเยี่ยมในมือของทีมใหญ่ล้วนได้เลื่อนเป็นตัวสำรองของทีมที่หนึ่งหรือเลื่อนสู่ทีมที่หนึ่งโดยตรง ดังนั้นระดับของทีมที่สองจึงยากที่จะเทียบเท่าทีมใหม่เหล่านั้นที่รวมทีมกันขึ้นมามีความจริงจังเพื่อพิชิตโคโรตา LPL

มีคนตอบทันที "ไม่ค่อยดีครับ สองวันก่อนพวกเราเพิ่งแพ้ไปหนึ่งแมตช์"

"ไม่เป็นไร การแข่งขันมีแพ้ชนะ" เสี่ยวไปตักลูกชิ้นกึ่งลูกหนึ่งขึ้นมาแล้วพูด

เขาวางช้อนแรงเกินไป ทำซุ๊ปเผ็ดกระเด็นใส่มือของลู่อู๋ป๋อหยวนที่กำลังตักอาหารอยู่โดยไม่ระวัง

เมื่อได้ยินเสี่ยวไปส่งเสียงอะเสียงหนึ่ง ในที่สุดเจียนหรงจึงเงยหน้าขึ้นจากซามข้าว

น้ำซุ๊ปเดือดจัด น้ำมันสีแดงไหลบนหลังมือลู่อู๋ป๋อหยวนสะดุดตาเป็นพิเศษ เจียนหรงตกตะลึงสองวินาที จากนั้นคิดดึงทิชชูจากข้างกายยื่นไปอย่างรวดเร็ว ขณะที่มือของเขาเพ่งยื่นไปกลางอากาศ...

"พี่ชาย พี่ไม่เป็นไรใช่ไหม" Moon ตัวสำรองตำแหน่งจังกั๊วในทีมถือกล่องทิชชูด้วยสองมือ เดินจ้ำอ้าวมาจากโต๊ะอาหารอีกตัวหนึ่ง ก่อนยื่นทิชชูให้ลู่อู๋ป๋อหยวน "รีบเช็ดหน่อย ผมมีятаา เดี่ยวจะไปหิบบมาให้"

"ไม่ต้องหรอก น้ำซุ๊ปนิดเดียวเอง" ลู่อู๋ป๋อหยวนรับทิชชูในมือเขามา ยื่นให้เสี่ยวไปเรื่อยเปื่อย "เช็ดปากหน่อย น้ำซุ๊ปไหลไปถึงคางแล้ว"

เจียนหรงมองดูสองมือที่ถือกล่องทิชชูของ Moon แวบหนึ่ง ก่อนวิ่งสายตาคลับเงิบๆ พยายามหาทิชชูที่เพ่งดึงออกมาเช็ดปากเรื่อยเปื่อย จากนั้นขย่ำเป็นก้อนกำไว้ในมือ

Moon ส่งทิชชูให้แล้วก็ไม่ได้ผลไป เขาถามว่า "กัปตัน ช่วงนี้ได้เล่น

แชนเบี่ยน Lillia บ้างมั๊ย"

ลูป้อหยวนพูดว่า "เล่นไปไม่กี่ตา"

"ผมเองก็ฝึกซ้อมอยู่ แกรมใช้แล้วรู้สึกเข้ามือมาก..." ลูป้อหยวนนั่งนิ่งๆ ไม่ได้หันหน้า Moon จึงยื่นก้มหน้ามองเขาอยู่ด้านหลังตลอด "พื้คิดว่าหยิบเธอ ลงสนามแข่งได้มั๊ย"

ลูป้อหยวนไม่ได้หยุดตะเกียบขณะพูดเสียงเฉยชา "คำถามนี้นายควรไปถามโค้ช"

เจียนหรงกำลังแอบฟัง พอได้ยินก็ตกตะลึงเล็กน้อย

เขาคิดว่าลูป้อหยวนจะอธิบายด้วยความอดทนเหมือนเวลาปกติที่พวกเขาเล่นดูโอ้กัน ที่บอกเขาว่าควรกดเลนตอนไหน ควรล่าถอยตอนไหน

"เรื่องนี้ฉันเคยบอกไปแล้วไม่ใช่หรือ" พื้ติงต่อความ "แชนเบี่ยนใหม่เล่น 1v1 ในป่าอ่อนเกินไป ถึงจะมีความได้เปรียบในทีมไฟต์เล็กๆ แต่ในทุกด้าน ยังเทียบจิ้งกัลดอนิยมของเทียร์* หนึ่งไม่ได้ ดังนั้นอย่าเพิ่งหยิบเธอมา ลงสนามจนกว่าจะพัฒนากลยุทธ์การเล่นได้"

หลัง Moon กลับไปยังที่นั่งของตัวเอง หยวนเขียนค่อยลดเสียงพูดว่า "นี่...สองวันก่อน Moon ฝากฉันถามนายว่ามีเวลาดูโอ้มั๊ย ตอนนั้นฉันยุ่งจนลืมเรื่องนี้ไปแล้ว วันนี้เจอเขาถึงนึกขึ้นได้ เดี่ยวฉันต้องไปขอโทษเขา"

เจียนหรงกลืนอาหารลงไป "ทำไมเขาไม่ถามเอง"

"พี่ชายฉันไม่ได้แอดวีแซดเขามั๊ย" เสี่ยวไปกิงจนแค้นตู่ย พูดด้วยส้อมเสียงคลุ่มเครือ "เขาคงอายุที่จะถามในกลุ่มทีม"

ไม่ได้แอดวีแซด?

เสี่ยวไปมองความประหลาดใจของเจียนหรงออก อธิบายว่า "ตอนทีมที่สองเพิ่งก่อตั้ง มีสมาชิกหลายคนเคยแอบขายแอดวีแซดของพี่ชายฉัน ต่อมาเขาก็ล้างข้อมูลวีแซดไปรอบหนึ่ง ลบคนที่ไม่สนิทไปหมด...แต่ว่าพี่ชาย ถึงยังงี้ ตอนนี้เป็นตัวสำรองของพี่ พื้รับแอดเขาหน่อยเถอะ"

* เทียร์ (Tier) เป็นการจัดอันดับความนิยมของแชนเบี่ยนที่ถูกใช้บ่อยในแต่ละแพตช์ เพื่อแนะนำผู้เล่นในการเลือกใช้แชนเบี่ยน

"คำขอเยอะ อาจหลุดไป" ลู่ป้อหยวนหันหน้ามา "เจียนหรง ทิซซุ"

เจียนหรงตกตะลึงสองวินาทีจึงขยับไปดึงทิซซุ

ลู่ป้อหยวนรับกระดาษทิซซุมาแล้วเช็ดน้ำมันสีแดงบนหลังมืออย่างเนิบนาบ

หยวนเขียนคิปปอาหารพลางพูดว่า "ฉันค้นพบแล้ว เด็กหนุ่มที่อายุน้อย ล้วนเขียนความคิดไว้บนใบหน้า เมื่อกี้ตอนที่ Moon พุดกับนาย ทั้งใบหน้าเขียนว่าอยากเล่นดูไ้กับกับตัน"

ลู่ป้อหยวนลุ่มเสียงเหมือนปกติ "เล่นจ้งเกิ้ลกันทั้งคู่ ไม่มีอะไรน่าเล่นด้วยกัน"

เสี่ยวไปเท้าคาง จ้องเจียนหรงด้วยความสนใจเต็มเปี่ยม "ให้ฉันดูหน่อยว่าบนใบหน้าเจียนหรงเขียนอะไร"

จู่ๆ ก็ถูกพุดถึง พอดเจียนหรงเหลือบตาขึ้นจึงมองเห็นสายตาของคนอื่นซึ่งหันมามองทั้งหมด

เสี่ยวไปอ้าปากพูดว่า "เขียนว่า...Road เล่นได้แค่กับฉัน คนไม่เกี่ยวรีบไล่หัวไป"

หางตาเหลือบเห็นรอยยิ้มของลู่ป้อหยวน เจียนหรงวางตะเกียบลง "นายดูอีกรอบหนึ่ง"

เสี่ยวไป "อะไร"

เจียนหรงชี้ใบหน้าของตัวเอง เคลื่อนนิ้วไปพลางพุดไปพลาง "จวง-อ๊-ไป-รีบ-ตาย"

เสี่ยวไป "..."

เมื่อกินดื่มจนอิ่มหน้า เจียนหรงซึ่งกำลังจะกลับขึ้นห้องที่ชั้นบนก็ถูกสมาชิกทีมสองหลายคนเตรียมผลไปเรียกเอาไว้ "Soft..."

เจียนหรงคิดตามสัญชาตญาณว่าพวกเขาคงเป็นคนที่ไม่พอใจตนอีกกลุ่มแล้ว จากนั้นจึงทำหน้านิ่งก่อนหันหน้าไป

พอกับตันของทีมที่สองเห็นสีหน้าของเจียนหรงก็ล้งเลสองวินาที "เอ่อ ถึงนายจะอยู่ทีมที่หนึ่ง แต่นายอายุน้อยกว่าฉัน ฉันก็ไม่รู้ควรเรียกยังไง"

เลยเรียกนายแบบนี้"

เจียนหรงเอ่ย "มีอะไร"

"ไม่มีอะไรหรอก...ก็แค่อยากแอดวีแซตนาย"

"..."

"ได้มัย" คนคนนั้นชะงักเล็กน้อย "พวกเราไม่ทำเรื่องอย่างการขายวีแซตเด็ดขาด แต่คิดว่าถ้านายมีเวลาสามารถมาลงแรงก็ด้วยกันสักหน่อยได้มิดเลนในทีมฉัน...เขาอยู่ที่นี่ การแข่งแมตช์ที่นายเล่น Zed เขาดูไปร้อยแปดสิบรอบแล้ว!"

เจียนหรงมองดูเจ้าอ้วนท่าทางเงินอายที่ถูกคนอื่นผลักออกมา นั่งเงียบเกือบสิบวินาทีถึงล้วงมือถือออกมาจากในกระเป๋า "...แล้วแต่"

เช้าวันสงท่ายี่เก้า แคมป์ TTC ดึงม่านหน้าต่างเปิดออกอย่างที่พบเห็นได้ยาก

ทุกคนต่างอยากรกลับบ้านให้เร็วหน่อย ดังนั้นพีตจึงถือโอกาสจองไฟลต์เข้าให้

เสียวไปลากกระเป๋าเดินทางสามใบใหญ่ของตัวเองออกจากห้องมา ประจันหน้ากับ Pine เข้าพอดี

Pine สะพายแค่กระเป๋าเป้ใบเดียว สายตาที่มองเขาอยากจะอธิบาย "นายทำผิดอะไร จะหนีออกจากประเทศเหรอ"

"นายจะไปเข้าใจอะไร มีแต่ของที่ฉันฝากคนซื้อไปให้ที่บ้าน ใบนี้คืออาหารเสริม ใบนี้คือเครื่องนวดกับผลิตภัณฑ์ดูแลผิว ใบนี้คือเสื้อผ้าของฉัน..." ขณะเดินไปถึงหน้าประตูห้องที่เปิดกว้างของลู่ป้อหยวน เสียวไปเอ่ยถาม "พี่ชายเสร็จหรือยัง"

กระเป๋าเดินทางของลู่ป้อหยวนถูกจัดเสร็จแล้ว ตอนนี้วางอยู่ตรงปากประตูพร้อมไปได้ทุกเมื่อ

บ้านเขาอยู่ระหว่างทางไปสนามบิน พีตจึงเลยให้เขากลับไปพร้อมกับรถของทีม

ลู่อือหยวนกำลังโทรศัพท์อยู่ พอได้ยินจึงหันหน้ามา "พวกนายลงไปก่อน เบบาสีงหนอย มีคนยังพักนอนอยู่"

"โอเค" เสี่ยวไปมองกระเป๋าดูทางบนพื้น นึกขึ้นได้ว่าพี่ชายเขาจับมือ "พี่ชาย เก็บสัมภาระนี้เสร็จหรือยัง ผมช่วยพี่หิ้วลงไปดีกว่า ไม่งั้นเดี๋ยวจับมืออีก..."

เพิ่งขาดคำก็ได้ยินเสียงดังแอ๊ด ประตูห้องฝั่งตรงข้ามของลู่อือหยวน เปิดออกแล้ว

เจียนหรงสวมเสื้อคลุมง่าย ๆ ด้านในยังคงเป็นชุดนอน ดูเหมือนเพิ่งลุก มาจากที่นอน หน้าก็ยังไม่ได้ล้าง

เสี่ยวไปตักตะลึงก่อนดูนาฬิกาตามสัญญาณ "...นายตื่นมาทำไม ตอนแปดโมง"

"พวกนายทำเสียงดังเลยตื่น" เจียนหรงเสียงแหบพร่า ตอบอย่าง อารมณ์เสีย

เสี่ยวไปทำท่าหุบปาก "งั้นนายนอนต่อ ฉันจะเบบาสีงลงหนอย"

เจียนหรงกลับไม่ได้เข้าห้อง

เขารูดซิปเสื้อคลุมขึ้น เดินหน้าไปหิ้วกระเป๋าเดินทางของลู่อือหยวน

เสี่ยวไป "...?"

เจียนหรงเดินเสี่ยวไปที่อั้งจันแล้วถามคนที่กำลังคุยโทรศัพท์ในห้อง "จะเอาโน้ตบุ๊กกลับไปมั้ย"

ลู่อือหยวนถือมือถือสบตากับเขาสองวินาที "ไม่เอา"

เจียนหรงพูดว่าโอเค จากนั้นหิ้วกระเป๋าเดินทางของลู่อือหยวนด้วย มือเดียว เดินลงชั้นล่างท่ามกลางการจ้องมองด้วยความสับสนงงงวยของเสี่ยวไป

รอรออยู่นอกแคมป์แล้ว พี่ติงรอพวกเขาอยู่ตรงทางเข้า เมื่อมองเห็น เจียนหรงก็ตักตะลึง "ทำไมนายตื่นเข้าขนาดนี้...นี่กระเป๋าเดินทางใคร ของ เสี่ยวลู่?"

เจียนหรงส่งเสียงอึม "วางตรงไหนครับ"

"นายวางตรงนั้นแล้วกัน เดี่ยวฉันออกไปจะหิ้วไปเอง" หลังรู้สถานะครอบครั

ของเจียนหรง พี่ติงมองเห็นเขาก็อดไม่ได้ที่จะพรวดขึ้น "สามวันนี้ นายอยู่ที่แคมป์ให้ดี ค่าอาหารดีลิเวอรี่ฉันจ่ายเอง นายสั่งได้ตามสบาย คุณป้าห่อเกี๊ยวเก็บไว้ในตู้เย็นด้วย นายอยากกินก็ต้มเองได้เลย ถ้าต้มไม่เป็นก็ค้นไปตู้เอา อยู่ในแคมป์คนเดียว อย่าเปิดประตูให้คนแปลกหน้า ออกไปข้างนอกก็ต้องระวังหน่อย ช่วงตรุษจีนคนเลวเยอะที่สุด..."

"ผมสับสนแล้ว" เจียนหรงขมวดคิ้วพลางพูดขัดจังหวะ "ไม่ใช่เจ็ดขวบ" ขณะที่ลู่ออหวนลงมาถึงกลางคนอื่นก็ขึ้นรถหมดแล้ว มีเพียงเจียนหรงที่ยังยืนฟังผนังบริเวณทางเข้าเล่นมือถืออยู่

พอได้ยินเสียงความเคลื่อนไหว เจียนหรงสอดมือถือกลับเข้าไปในกระเป๋า แล้วยืนตัวตรงทันที

ลู่ออหวนใส่ชุดสีดำทั้งตัว ผ้าปิดปากกับหมวกไม่ขาดแม้แต่อย่างเดียว ขณะที่สวมรองเท้าเปลือกตากก็หลุดลงไป ทำให้ดูเหมือนนกที่เพิ่งหลุดด้วย

หลังสวมรองเท้าเสร็จ ลู่ออหวนดึงผ้าปิดปากลงแล้วค่อยเงยหน้าขึ้น กลืนอายเย็นชาพลงหายใจไป "กำลังเป็นทวารบาล?"

เจียนหรงเอาสองมือล้วงกระเป๋า ได้ยินดังนั้นจึงตกตะลึง "เปล่า รอดคุณไปแล้ว...ผมจะล็อกประตูแล้วนอนต่อ"

ลู่ออหวนถามว่า "เมื่อก่อนก็ฉลองปีใหม่คนเดียว?"

เจียนหรงชะงักเล็กน้อย "สองปีนี่ใช่"

ลู่ออหวนส่งเสียงอึม ดึงประตูเปิดออก ลมเย็นหอบหนึ่งพัดเข้ามาในบ้าน ก่อนออกเดินทาง ลู่ออหวนพ่นพุดขึ้นว่า "หลายวันนี้ฉันอยู่แต่ที่เชียงใหม่" เจียนหรงตกตะลึง "หืม?"

"ถ้ามีธุระ โทรหาฉันได้โดยตรง"

รถทีมของ TTC แล่นออกจากแคมป์ ไปยังเส้นทางที่มุ่งสู่สนามบิน

เมื่อรถแล่นไปได้ครึ่งทาง พี่ติงก็ถอนหายใจยาวๆ "ทำไมฉันมีความรู้สึกเหมือนทั้งเด็กน้อยไว้ในบ้านแล้วตัวเองออกไปข้างนอก ฉันควรรหาคุณป้าพี่เลี้ยงไปดูแลเขาที่แคมป์ชั่วคราวหรือเปล่า ช่วงนี้ฉลองปีใหม่ ความปลอดภัยไม่ดีนัก..."

ตรุษจีนปีที่แล้วแถวแคมป์เรามีบ้านหลังหนึ่งถูกโจรขึ้นบ้าน ขโมยของยังพอว่า แต่ยังทำร้ายคนอื่นอีกด้วย"

ลู่อือหยวนหลับตานอนชดเชย ไม่ได้ส่งเสียง

หยวนเขียนปล่อยเสียงหัวเราะ "ไม่ขนาดนั้นหรอกครับ อีกไม่กี่วันเสียหวง กับบรรลุนิติภาวะแล้ว"

"ถ้ามีโจรขึ้นบ้านจริง สิ่งที่คุณกังวลคือต้องชดเชยค่ายาให้อีกฝ่ายเท่าไร" เสี่ยวไปว่า

ฟี่ติงกุมขมับ "ช่างเถอะ...พวกนายหุบปากนอนชดเชยไปเถอะ"

ฟี่ติงกังวลจนนอนไม่หลับเลยถือโอกาสหยิบมือถือออกมาไถเว่ยป้อ

เขากำลังจดจ่ออยู่กับภาพลักษณ์ของคุณพ่อผู้มีเมตตา ดังนั้นเมื่อโพสต์ใหม่บนเว่ยป้อที่เจียงหยงเขียนเมื่อสิบนาทีก่อนปรากฏขึ้นหน้าแรก ฟี่ติงก็ไม่สามารถตอบสนองขึ้นมาได้ในทันที...

TTC•Soft ทนพวกนายมานานมากแล้ว โค้ชไม่อยู่แคมป์ทั้งที มาสิคุยกัน

43

ตอนแรกเจียนหวังคิดจะกลับไปนอนต่อ

แต่พอได้ตากลมตรงทางเข้าเล็กน้อย ขณะกลับไปถึงห้องอีกครั้งเขาก็รู้สึกกระปรี้กระเปร่าเหมือนวัวจำฝูง นอนอยู่บนเตียงหลายนาทีกี่ถึงความว่างกลับมาไม่ได้ เขาไม่มีนิสัยเล่นเกมตอนแปดโมงเช้า เลยถือโอกาสนั่งตัวขึ้นมาเล่นมือถือ

จากนั้นจึงมองเห็นแอ็กเคานต์หลักเวปไซต์ของตัวเองได้รับข้อความส่วนตัว พ้นกว่าข้อความ

ส่วนหนึ่งในนั้นส่งมาจากแฟนคลับทีมเหยวอวี คนกลุ่มนี้ด่าผู้อื่นไม่ได้ จึงมาด่าเขา ส่วนน้อยคือคนดูทั่วไปในสตรีมของเขา ถามเขาว่าคอมโบของ Zed เล่นอย่างไร เกมนำเกมตาม LeBlanc ออกไอเทมอย่างไร

ที่เหลือส่วนใหญ่ มองไปแวบเดียวถ้าไม่ใช่ 'พ่อคิดถึงนาย' ก็เป็น 'อยากดำนายแล้วไอ้โง่' ซึ่งเจียนหวังครั้นที่จะเปิดดู

เจียนหวังนั่งไขว่ห้างอ่านอยู่ครึ่งค่อนวัน จากนั้นโพสต์เวปข้อความนั้นออกไป

วันสงท่ายี่เป่าเช่นนี้ คนจำนวนมากต่างหยุดพักผ่อนอยู่ที่บ้าน คนที่ไถเวปไซต์ตอนแปดโมงเช้ามีไม่มาก คอมเมนต์ยังนับว่าพออ่านได้ เจียนหวังไถหน้าจอพลางเลือกตอบกลับเรื่อยเปื่อย

[จิตสำนึกนายเก็บกลับมาจากในถังขยะเธอ]

[TTC•Soft เปล่า เดี่ยวจะกลับไปสตรีม กลัวว่าวันนั้นจะไม่มีใครดูเลยออกมาคุยเล่นกับพวกนายหน่อย]

[นายพูดภาษาคนเหวอะ]

[ไฉ่โง่ นายล็อกเอาต์เว่ยป้อเถอะ ผู้ตรวจสอบของสมาพันธ์คงกดติดตามพิเศษที่เว่ยป้อนายเอาไว้ ถูกปรับช่วงฉลองปีใหม่อะไรร้ายแค่นี้ เหนื่อยให้ช่วยถึงพ่อนาย]

[ใช้ได้ ก่อนหน้านั้นเขาแหวะทีมโหยวอวี่ก็ถูกปรับเหมือนกันไม่ใช่หรือนักแข่งหลายคนพูดว่า 'ไฉ่โง่' 'แม่แก' 'ฉันเป็นพ่อนาย' ในสตรีมก็ไม่เห็นถูกปรับครั้งนั้นที่ปรับเป็นเพราะเขาด่าไฉ่โง่คนนั้นแรงเกินไป]

[พูดถึงทีมโหยวอวี่ วันที่ไฉ่โง่เดบิวต์ฉันไถเว่ยป้อทั้งคืน อยากดูว่าจะมีข่าวตีกันหลังเวทีของ TTC กับโหยวอวี่หรือเปล่า ต่อมาฉันถอดความผิดหวังเข้านอน]

[ทะเลาะกันยังพอว่า รูปร่างอย่างเขาสู้ใครได้ ลูกรักโง่เง่าได้รับแผ่นรองรองเท้าเพิ่มความสูงที่ปะปาส่งให้หรือยัง พวกนั้นใส่แล้วไม่สะดุดตา ฉันเลือกเสื้อในให้แฟนสาวยังไม่จริงจางขนาดนี้เลย]

เจียนหรงสูดลมหายใจเข้าลึก เปิดดูยอดคงเหลือในบัญชีธนาคารของตัวเองแวนหนึ่ง บอกตัวเองในใจให้ทนเอาไว้ไม่หยุด

ประโยคละหนึ่งหมื่น ถ้าด่าก็เท่ากับเสียเปรียบ ถ้าด่าก็เท่ากับหลงกล

[TTC•Soft ขอขอบคุณ ส่งที่อยู่มาสิ ฉันจะอวยพรปีใหม่นายถึงที่]

[ไฉ่โง่ ตอนเดบิวต์พอไปชุบท้ายผ้าให้นายที่สนามแข่ง ซาบซึ้งหรือเปล่า]

[TTC•Soft โอนเงินให้นายฉลองปีใหม่อีกหน่อย ต่อไปไม่ต้องมาแล้ว]

[ถ้าได้ช้อปเจอเว่ยป้อของนายคงโกรธจนเส้นเลือดในสมองแตก]

[TTC•Soft ถ้ามามาแล้ว เขานอนหลับอยู่บนรถ คุณเสร็จก็กลับทั้ง เขามองไม่เห็นหรอก]

ฟีดิงเลื่อนมาถึงตรงนี้ก็แทบจะเส้นเลือดในสมองแตกแล้วจริงๆ
เขาพูดด้วยความโกรธว่า "ใครบอกเจียนหวงว่าฉันนอนหลับอยู่บนรถ!"
คนอื่นต่างตกตะลึง ลูป้อหยวนที่นั่งนอนหลับอยู่ข้างเขาเหลือบตาขึ้นอย่าง
เกียจคร้าน

"...ผมเอง" เสี่ยวไปสี่หน้าอึ้งงั้น "เขาบอกว่าส่งข้อความหาแล้วพี่ไม่ตอบ
เลยถามผมว่าพี่ทำอะไรอยู่...นี่ แบบนี้ไม่บอกเขาได้หรือครับ"

เซี่ย นักชดน้อยคนนี่เจ้าความคิดมาก ฉันได้รับข้อความที่ไหนกันล่ะ!
ลูป้อหยวนเหลือบตามองมาเมื่อเห็นฟีดิงโกรธจนขี้ผม "เกิดอะไรขึ้น
หรือครับ"

"จะอะไรอีกล่ะ..." ฟีดิงโกรธจนหัวเราะแล้ว "ฉันอยู่ตรงนี้เป็นกังวลเหมือน
พ่อแท้ๆ ของเขา เขาเองก็ก่อเรื่องเหมือนพ่อออกจากบ้านไปไกล พวกเรา
เพิ่งออกมาได้ไม่กี่นาที เขาก็โพสต์เว่ยป้อ้วยุคนที่ดูสตรึมเขาแล้ว...ไม่ได้การ
ฉันต้องติดต่อกับคนเปลี่ยนรหัสเว่ยป้อ้อก่อน"

ลูป้อหยวนไม่คิดคาดเท่าไรหรอก เพียงแค่ถามว่า "เขาค่าคนแล้ว?"

ฟีดิงชะงักไปหลายวินาที "ที่จริงก็ยังไม่ใช่ แค่ความกระตือรือร้น
ประหลาด แต่หลังๆ คอมเมนต์มากขึ้นก็มีนักชดเพิ่มมาหลายคนอย่างยาก
ที่จะเลียง นิสัยของเขาคงยากทนไหว"

ลูป้อหยวนลุ่มเสียงแหบพร่าเล็กน้อยขณะถามว่า "ไม่ได้ค่าคนก็จะ
เปลี่ยนรหัสเขา หลักการอะไรครับ"

ฟีดิงตกตะลึง "ความหมายของนายคือ...ตามใจเขาหรือ"

ลูป้อหยวนไม่ได้ตอบแต่ถามกลับว่า "อีกไม่กี่วันเขาจะสตรึมแล้ว พี่จะ
นั่งเฝ้าอยู่ข้างๆ ทุกครั้ง? หรือว่าจะส่งคู่มือให้เขา เขียนชัดเจนว่าอันไหนพูดได้
อันไหนพูดไม่ได้?"

ฟีดิงนั่งอึ้ง ไม่พูดอะไรแล้ว ตอนแรกเขาเคยมีความคิดหาคนมาจ้อง
เจียนหวงตอนสตรึมจริงๆ

"ถ้าตั้งกฎกับทุกคำพูดและการกระทำก็คงน่าเบื่อ" ลูป้อหยวนกวาดตา
มองเขาแวบหนึ่ง ตักเตือนเสียงเฉยชา "เขาเป็นนักแข่งอาชีพ ไม่ได้มาเพื่อ

เปิดตัวผลิตภัณฑ์"

ฟีดิงอ้าปาก นิ่งเงียบพักหนึ่งจึงพูดว่า "...นี่ก็เพราะฉันกลัวเขาถูกปรับอีก ไม่ใช่เหรอ?"

"ผมรู้สึกว่ามีปัญหาใหญ่อะไร" หยวนเซียนนั่งตัวตรง "ผมดูการตอบกลับของเสียพร่งแล้ว ทุกอย่างยังโอเคไม่ถึงขั้นถูกปรับ เขาเองคงไม่อยากถูกปรับแน่ คงจะซังน้ำหนักรถตอบกลับอยู่"

ฟีดิงนิ่งเงียบไปหลายวินาทีและเริ่มถูกโน้มน้าวบ้างแล้ว

"...ฉันจะลองดูอีกครั้ง ถ้ามีแนวโน้มจะทะเลาะกันค่อยจัดการ" เน้นนาน ฟีดิงถึงพูดเพิ่มพาดด้วยความงุนงง "นายว่าเข้าตรู่ขนาดนี้เขาไม่กลับไปนอนต่อ แต่ไปหาความไม่สบายใจกับคนดูโง่เง่าทำไม"

ลู่อือหยวนไม่ได้พูดคำใดอีก รักษาท่าทางของการพักผ่อนเอาไว้พลางหยิบมือถือออกมา

เจียนหรงยังตอบกลับคอมเมนต์ของคนดูอยู่ข้อความแล้วข้อความเล่า จำนวนคอมเมนต์พุ่งถึงสองพันแล้ว

น้ำเสียงที่แผ่มาของทั้งสองฝ่ายต่างไม่เป็นมิตร แต่วางไว้ด้วยกันกลับมีความสามัคคีอันแปลกประหลาด

[วันสงท่ายปีเก่าปีที่แล้ว เจ้าโง่ก็โพสต์เว่ยป้อพูดคุยโพสต์หนึ่ง นี่กลายเป็นความเคยชินไปแล้ว?]

เมื่อเลื่อนมาเจอคอมเมนต์นี้ เจียนหรงเอามือข้างหนึ่งเท้าหลังศีรษะเอาไว้ รู้สึกตกตะลึงเล็กน้อย

เขาย้อนกลับไปค้นดู จึงพบว่าวันสงท่ายปีเก่าปีที่แล้วตนโพสต์เว่ยป้อพูดคุยโพสต์หนึ่งจริง

[โพสต์พูดคุยคราวหน้าเปลี่ยนเวลาโพสต์ได้ไหม เข้าตรู่วันสงท่ายปีเก่า ถูกจับมาทำงาน ตอนนั้นฉันถือกระดาษกลอนคู่มือหนึ่ง อีกมือเล่นมือถือ]

[จันก็ด้วย เดี่ยวต้องไปห่อเกี๊ยวแล้ว เดี่ยวจะส่งรูปให้ทุกคนดูใส่เกี๊ยวที่สโมสรงหยุดแล้วมั้ง? เจ้าโง่แอบขี้เกียจอยู่บ้านไม่ยอมทำงาน ไม่กลัวถูกพ่อแม่ตี?]

[ผิดแล้ว ก่อนหน้านี้อาบอกว่าตัวเองอยู่ที่แคมป์ วันส่งท้ายปีเก่า TTC ยังไม่หยุดหรอก]

[หยุดแล้วมั้ง...ชั่วโง่ก่อนเสียไปโพสต์รูปกระเป๋าดูทาง บอกว่าจะกลับบ้านฉลองปีใหม]

[หมายความว่าวันส่งท้ายปีเก่าปีหน้าฉันยังมารอเจ้าโง่ได้? ให้ลูกชายโง่เฝ้าห้องที่แม่เพิ่งปิดกวาดเสร็จ [รูปภาพ]]

รูปที่แฟนคลับส่งมา เจียนทรงมองหลายนาที่จึงพิมพ์

[TTC•Soft ปีหน้าไม่มา ไม่ต้องรอ]

เจียนทรงลุกขึ้นเทน้ำหนึ่งแก้วแล้วกลับมาเลื่อนดูคอมเมนต์อีกครั้ง ลักษณะการพิมพ์ของคอมเมนต์ล่าสุดไม่เหมือนกับคนอื่นอย่างมาก...

[Kitty คนสวย ได้ยินว่านายเป็นเกย์? เกย์โง่เฝ้าออกจาก TTC ไปเร็วๆ หน่อยได้ไหม ทีมโค้ชของ TTC เป็นบ้าอะไรกัน ถึงได้พาเกย์เข้าแคมป์ไปอยู่กับ Road? ถ้าเขาลวนลามสามีนั่นพวกนายจะรับผิดชอบไหม]

เจียนทรงจึงรู้ว่านี่เรื่องวุ่นๆ ไม่พ้น ก่อนหน้านี้ก็มีคอมเมนต์สอบถามหลายคอมเมนต์ แต่เพราะยังคิดไม่ออกว่าควรพูดเรื่องประเภทนี้ให้ชัดเจนอย่างไรจึงถูกเขามองข้ามไปทั้งหมด คนที่แท็กลูปื่อหยวนส่งเดชเหล่านั้นก็ถูกเขาลบไปแล้ว

จึงหวนนึกถึงด้านบนของมือถือมีตัวอย่างข้อความดังขึ้นมา

[พีติง ตอบกลับได้ แบบพอเหมาะ]

เจียนหลงเหลือบตามอง ลบข้อความ 'เกย์ชุดสูทสานบรรพบุรุษนายหรือยัง เทคโนโลยียุคปัจจุบันพัฒนาไอ้โง่ที่มีรสนิยมทางเพศแตกต่างกับคนอื่น อย่างนายได้แล้วใช้ใหม่ ทำไม่ถึงเล่นเว่ยป้อเป็นด้วย' ทิ้ง แล้วพิมพ์อีกครั้ง...

[TTC•Soft อยู่อย่างกับรสนิยมทางเพศคนอื่น ไม่ได้มีความรักกับพ่อเธอ]

ระหว่างที่เขาค้นตอบกลับนั่นเอง ด้านล่างก็มีคอมเมนต์เพิ่มขึ้นมากมาย

[ยังไม่ถึงกลางคืนคนสมองพิการก็ฝันซะแล้ว เธอเรียก Road ว่าสามี เคยเห็นเขาส่งสายตาให้เธอหรือ]

[ทุกคนหลีกไป ให้อู๋ผู้แข็งแกร่งแห่งเจิงตูอย่างฉันท้าก่อน]

[คิดไล่ลูกชายฉันไปแบบนี้เธอชื่อ TTC เอาไว้หรืออ้อ แล้วก็เมนต์บนโกหก เจิงตูไม่มีลูกเลย]

[ข้างบนต้องสงสัยว่าเหยียดพื้นที่ กดรายงานแล้วนะ]

พูดคุยก่อมาเรื่อยๆ Kitty คนสวยก็ถูกลืมไปแล้ว หลายนาทีให้หลัง ฝ่ายนั้นก็อดไม่ได้ที่จะแสดงตัวอีก

[Kitty คนสวย เฮอะๆ นายกล้าพูดใหม่นายไม่ได้ชอบ Road? ก่อนเข้าทีมก็ใส่หมวกที่มีชื่อ Road แถมยังติดตามสตรีมของ Road ตอนนั้นเม้นกับแฟนคลับต่างไม่ยอมรับแล้ว?]

ความสนใจของทุกคนหันเหกลับไปอีกในที่สุด

Kitty คนสวยเองก็ได้ยินมานานแล้วว่าแฟนคลับของ Soft ปากเสียทุกคนเตรียมทำสงครามน้ำลายไว้แล้ว...

[เธอพูดอะไร พวกเรายอมรับนะ ลูกชายฉันก็ไปเพราะ Road นั้นแหละ]

[Kitty คนสวย ?]

[TTC•Soft ?]

[@Kitty คนสวย เธอพูดไม่ครบนะ เขายังปลัดขิงของขวัญให้ Road อีก เป็นแสน การติดตามอันแรกในเวย์ป้อเขาคือ @TTC•Road การกดถูกใจในเวย์ป้อก็เป็น @TTC•Road ทั้งหมด]

[เขายังแกล้งเมาชบบนร่าง @TTC•Road ไม่ปล่อย เกียวล้าคอเหมือนมนุษย์วานรโหนต้นไม้]

[ว่ากันว่าพวกเขาสองคนยังออกมาจากห้องน้ำด้วยกัน ถ้าตอนนั้นเจ้าโง่เมาจริง จัน Road อาจช่วยลูกชายฉันจับนกเขา]

[ถ้าไม่ใช่เกย์คงจบลงได้ยากจริงๆ]

ช่วย...จับ...นกเขา...

เมื่อมองเห็นคำนี้เจียนทรงรู้สึกราวกับถูกฟ้าผ่า ในหัวสมองปรากฏมือที่ลูบฮอยวนย่นมาหน้ากางเกงของตน

ครี้งนาทีให้หลัง รูปแบบการพิมพ์ได้ช่องคอมเมนต์ของเจียนทรงพลันเปลี่ยนไป...

[เชิญพวคนายริบหนีไป! ไอ้โง่นี้เริ่มลบการตอบกลับและบล็อกคนแล้ว!]

[ไม่มั้ง? เจียนทรงนายไม่บล็อก Kitty กะโหลกนั้น นายบล็อกเพื่อนาย?]

[แฉีกแคนดัดจันจบเห่อีกอันแล้ว ไอ้ลูกอกตัญญูคนนี้...]

แฉีกแคนตรองของคนกลุ่มนี้ทยอยมาไม่ขาดสาย เจียนทรงลอบอย่างไรก๊อบไม่หมด ภายหลังจួយโอกาสปิดคอมเมนต์แล้วคิดซะว่าตาไม่เห็นเป็นสะอาด วุ่นวายกับเรื่องเหล่านี้เสร็จก็ใกล้เที่ยงวันแล้ว

เจียนทรงหลับตา คิดในใจว่าฉันต้องโง่มากแน่ๆ ถึงได้เสียเวลาอยู่ในเวย์ป้อตั้งสามชั่วโมง...

หลังจากจากที่นอนไปล้างหน้าแปรงฟัน เจียนหรงทำอะหมี่ให้ตัวเอง
หนึ่งชาม แถมยังใส่ไข่ดาวอย่างพบเห็นได้ยาก กินเสร็จก็วิ่งขึ้นไปฝึกซ้อมที่
ชั้นสอง

เขาเล่นจนถึงบ่ายสองโมง ขณะออกจากเกมเจียนหรงมองเห็นกลุ่มเกม
'TTC' มีเพื่อนคนหนึ่งกำลังออนไลน์

เมื่อมองเห็นคนที่ออนไลน์ชัดเจน เขาตกตะลึง ส่งคำพูดประโยคหนึ่ง
ไปทันที

ดูการเล่นของฉันทักพอ ถึงบ้านแล้วเหวอ

TTC•Road เพิ่งถึง

ดูการเล่นของฉันทักพอ งั้นเล่นเกมกันไหม

ไม่กี่วินาทีให้หลัง ลู่อ๋อหยวนก็ดึงเขาเข้าทีมแล้ว

ลู่อ๋อหยวนปรับคีย์ลัดของคอมพิวเตอร์ที่บ้าน "ฉันเล่นได้ตาเดียว เดี่ยว
ในบ้านจะกินข้าวด้วยกัน"

"โอเค" เจียนหรงพูด งั้นผมหยิบแฮมเปี่ยนต้นเกม"

"ไม่ต้อง" ลู่อ๋อหยวนกวาดตามองหมูแคะที่เอาแต่ดูเขาเขาอยู่ตลอด
"อยากเล่นตัวไหนก็หยิบตัวนั้น"

หลังเข้าเกมเจียนหรงเงยหน้ามองตำแหน่งของตัวเองแวบหนึ่ง เขา
ไม่ได้เล่นมิดเลนแต่ถูกจัดให้เป็นทีออฟเลนแทน

เขาพึมพำโดยไม่แม้แต่จะคิด

ดูการเล่นของฉันทักพอ มิดเลนช่องสี่แยกตำแหน่งได้ใหม่ ฉันทักอุ๊กับ
จิ้งเกิ้ล ฉันทักจะแบกเอง

เสี่ยวถ้งเองก็อยาก Carry ไม่แลกเหวอ

เสี่ยวถ้งเองก็อยาก Carry นายบอกว่าไม่มีเวลาเล่นเกมไม่ใช่เหวอ!

เสี่ยวถ้งเองก็อยาก Carry เจ้าหมูน้อยยังสบายดีไหม

เดิมเจียนหวังคิดว่าเธอกำลังพูดกับคนอื่น

TTC•Road อืม

เจียนหวังตกตะลึง

เสี่ยวถั่งเองก็อยาก Carry ถ่ายรูปมันให้ฉันดูหน่อยสิ

TTC•Road ตอนนี้อยู่ว่าง

เสี่ยวถั่งเองก็อยาก Carry โอเค ได้ยวแกงค์มิดเลนให้ฉันเยอะๆ นะ
ฉันกลัวสู้ไม่ได้

TTC•Road ดูสถานการณ์ก่อน

เสี่ยวถั่งเองก็อยาก Carry ok~

เมื่อเข้าสู่หน้าโหลดเข้าเกม มองเห็นสกิน* ของ Twisted Fate ที่
'เสี่ยวถั่งเองก็อยาก Carry' เล่นกับ Evelynn ที่ลู่ออยวนใช้เป็นสกินคู่รัก
เจียนหวังอดไม่ได้ที่จะถามว่า "พวกนายรู้จักกันหรือ"

"อืม นายเองก็รู้จัก" ลู่ออยวนขยับเมาส์เดินออกจากฐาน "เธอคือถังขึ้น"

* สกิน คือชุดของตัวละครในเกม



ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<https://bit.ly/3nGgAWT>